

# สมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย ของสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

## COMPETENCY FOR THAILAND NATIONAL RUGBY FOOTBALL PLAYERS, THAI RUGBY UNION UNDER THE ROYAL PATRONGE OF H.M. THE KING

ขวัญฤทัย ปากดี<sup>1)\*</sup>, พัชรี ทองคำพานิช<sup>2)</sup>, เพ็ญพร บุพพวงษ์<sup>3)</sup>

<sup>1)</sup> นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ  
วิทยาเขตสุพรรณบุรี

<sup>2, 3)</sup> อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ  
วิทยาเขตสุพรรณบุรี

Kwanrutai Pakdee<sup>1)\*</sup>, Patcharee Tongkampanit<sup>2)</sup>, Permporn Buppawong<sup>3)</sup>

<sup>1)</sup> Master of Education (Physical Education), Faculty of Education Thailand National Sport University Suphan Buri Campus,

<sup>2, 3)</sup> Lecturer in Master of Education (Physical Education), Faculty of Education Thailand National Sport University  
Suphan Buri Campus.

\*Corresponding author e-mail: nubell2536@hotmail.com

Receive : April 07, 2023

Revised: April 24, 2023

Accepted: May 25, 2023

### บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เครื่องมือในงานวิจัยเป็นแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าเท่ากับ 0.84 และหาค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.86 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 571 คน โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

สมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า สมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในภาพรวมทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.26$ , S.D. = .27) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านสมรรถภาพของนักกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.32$ , S.D. = .40) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .43) ด้านแรงจูงใจ/เจตคติกับด้านความสามารถของสมองทางการกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.29$ , S.D. = .43) ด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.25$ , S.D. = .43) ด้านความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.21$ , S.D. = .44) และด้านทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.15$ , S.D. = .42)

**คำสำคัญ :** สมรรถนะ นักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

## ABSTRACT

The purpose of this research was to investigate the competency for Thailand national rugby football players of Thai Rugby Union under the Royal Patronage of His Majesty the King. The research instrument was a questionnaire, with the content validity of 0.84, and the reliability of 0.86. The 571 samples in this study derived by purposive sampling method comprised administrators, referees, coaches and players of Thai Rugby Union under the Royal Patronage of His Majesty the King. The data analysis was conducted in percentage, mean and standard deviation. The results were found as follows:

The competency for Thailand national rugby football players of Thai Rugby Union under the Royal Patronage of His Majesty the King was found at a highest level as a whole ( $\bar{x} = 4.26$ , S.D. = .27). As separated aspects were considered, the players' fitness was found at a highest level ( $\bar{x} = 4.32$ , S.D. = .40), self-thought was found at a highest level ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .43), motivation/attitude and brain fitness in sport were found at a highest level ( $\bar{x} = 4.29$ , S.D. = .43), personal characteristics were found at a highest level ( $\bar{x} = 4.25$ , S.D. = .43), knowledge was found at a highest level ( $\bar{x} = 4.21$ , S.D. = .44), and skill was found at a high level ( $\bar{x} = 4.15$ , S.D. = .42).

**Keywords :** competency, Thailand national rugby football players, Thai Rugby Union under the Royal Patronage of His Majesty the King

## บทนำ

การพัฒนากีฬาของชาติเพื่อสร้างความเป็นเลิศ ต้องกำหนดนโยบายและโครงสร้างการขับเคลื่อนทางการกีฬาที่ชัดเจน โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานกีฬาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดร่วมกันกำหนด โครงสร้างนโยบายทางการกีฬา เป้าประสงค์ แผนการดำเนินงาน และกรอบระยะเวลาการดำเนินนโยบาย ที่ชัดเจนสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน ได้อย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้ทุกหน่วยงานด้านกีฬา มีกรอบแนวทางดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ รวมถึงมีการทบทวน แผนการดำเนินงานทุกครั้งที่สิ้นสุดการแข่งขันกีฬา ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ เพื่อสนอง

นโยบายกีฬาความเป็นเลิศของประเทศให้บรรลุ เป้าประสงค์ (ศิริขวัญ วิเชียรเพ็ลลิส, 2562, 6)

กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นหนึ่งในชนิดกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นกีฬาที่มีความสามารถ เฉพาะตัวที่เป็นเอกลักษณ์ และเป็นกีฬาที่นิยมเล่น อย่างแพร่หลายทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นกีฬาที่สามารถ สร้างรายได้ให้กับนักกีฬา เพราะการแข่งขันกีฬารักบี้ ฟุตบอล มีการแข่งขันในระดับชาติและระดับลีกอาชีพ ดังเช่น ที่ลอตเต้ แร็คบูลลา เป็นนักกีฬาทีมชาติฟิจิ แต่เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลให้กับทีมชาตินิวซีแลนด์ และในปีปัจจุบันเป็นผู้ฝึกสอนให้กับทีมชาติไทย ตั้งแต่ปี 2019 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งคำตอบแทนตอนที่ลอตเต้ แร็คบูลลา ได้ในขณะที่เป็นผู้เล่นให้กับทีมชาตินิวซีแลนด์

สูงถึงปีละ 13 ล้านบาท (Lote Raikabula, 2564, สัมภาษณ์)

ดังนั้น การพัฒนานักกีฬารักบี้ฟุตบอลให้มีศักยภาพและสมรรถนะสูง จำเป็นจะต้องอาศัยกระบวนการสร้างและผลิตนักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจรในทุกขั้นตอนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มศักยภาพกีฬารักบี้ฟุตบอลของประเทศให้อยู่ในระดับแนวหน้าในระดับนานาชาติต่อไป ซึ่งการพัฒนานักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาตินั้นจำเป็นต้องอาศัยกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลโดยใช้สมรรถนะ (competency) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนานักกีฬารักบี้ฟุตบอล เนื่องจากสมรรถนะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเกิดผลงานหรือการบรรลุเป้าหมายขององค์กรซึ่งสมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมทางด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานประจำตัวของบุคคลที่ทำให้บุคคลหนึ่งมีความแตกต่างจากอีกบุคคลหนึ่งสอดคล้องกับ สอดคล้องกับ แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1988, 331-339) ได้กล่าวถึงได้กล่าวถึง สมรรถนะไว้ว่าเป็นลักษณะบุคลิกที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคลซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบประกอบไปด้วย แรงจูงใจ (motives) คุณลักษณะ (traits) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (self-concept) ความรู้ (knowledge) และทักษะ (skill) ซึ่งก่อให้เกิดสมรรถนะ ตลอดจนความสามารถทางสมองยังเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา (กรมพลศึกษา, 2563, 31-41) โดยนักกีฬาที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันอย่างน้อย 3 ประการ ต่อไปนี้ คือ ความรู้ความสามารถหรือทักษะ และทัศนคติหรือปรัชญาในการทำงาน (สนธิยา สิละมาต, 2551, 455)

เมื่อพิจารณาผลงานการแข่งขันกีฬาในระดับซีเกมส์ ตั้งแต่ปี 2555-2564 ทีมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยสามารถครองความเป็นเจ้าซีเกมส์

ต่อเนื่องกันถึง 3 ครั้ง ในระดับเอเชียกีฬาสีเกมส์ครั้งที่ 16 เมืองกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2553 ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญทองแดงจากทีมหญิง 1 เหรียญ ประเภท 7 คน สำหรับผลงานในระดับโลกนักรักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยทำได้เพียงสามารถนำทีมควอลิฟายเข้ารอบไปแข่งขันในการคัดเลือกโอลิมปิกเท่านั้น (สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2562, ออนไลน์) ขณะที่ปัจจุบันสมาคมยังขาดแคลนนักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูงในนักกีฬาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติรายการสำคัญต่าง ๆ ซึ่งการพัฒนาศักยภาพและขีดสมรรถนะของนักกีฬาเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาที่ยาวนาน การค้นหาสมรรถนะสำหรับนักกีฬา จึงเป็นแนวทางการดำเนินการหนึ่งในการสรรหาและพัฒนา นักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร (สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2562, ออนไลน์)

จากความสำคัญที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสรรหา คัดเลือก และพัฒนานักกีฬารักบี้ฟุตบอลรุ่นใหม่ให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นไปสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

## ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้บูรณาการแนวคิดของ McClelland (1988, 331-339) และการวิจัยเรื่องความฉลาดทางการกีฬา: บทบาทของความสามารถทางสมองที่มีต่อความสำเร็จทางการกีฬาในนักกีฬาเยาวชนไทย (กรมพลศึกษา, 2563, 31-41)

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาในสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 2,537 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, 607-610) จำนวน 571 คน โดยทำการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

### 3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สมรรถนะ 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล ด้านแรงจูงใจ/เจตคติ ด้านสมรรถภาพของนักกีฬา และด้านความสามารถของสมองทางการกีฬา

3.2 ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

## วิธีดำเนินการวิจัย

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire)

### ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลจากตำราเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย

2. สร้างแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์และปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) มีค่าเท่ากับ 0.84 (พิศิษฐ์ ตันชาวนิช และพนา จินดาศรี, 2561, 3-12) และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาร์ช มีค่าเท่ากับ 0.86 (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2549, 22)

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลบุคลากรของสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

2. ดำเนินการขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ซึ่งผ่านการพิจารณาและได้รับการรับรองจาก มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เลขที่ 062/2565 เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2565 และดำเนินการเก็บข้อมูล

### การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยใช้สถิติเบื้องต้นในการอภิปรายผล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และได้แปลผลตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) ตามเกณฑ์ของ (อโนทัย ตรีวานิชและชัชวาลย์ เรื่องประพันธ์, 2540, 15)

### ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแสดงผลในรูปแบบตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ 7 ด้าน

| สมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย<br>สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ | $\bar{x}$ | S.D. | ระดับความคิดเห็น |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|------------------|
| 1. ด้านความรู้                                                                                      | 4.21      | .44  | มากที่สุด        |
| 2. ด้านทักษะ                                                                                        | 4.15      | .42  | มาก              |
| 3. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง                                                                    | 4.31      | .43  | มากที่สุด        |
| 4. ด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล                                                                 | 4.25      | .43  | มากที่สุด        |
| 5. ด้านแรงจูงใจ/เจตคติ                                                                              | 4.29      | .43  | มากที่สุด        |
| 6. ด้านสมรรถภาพของนักกีฬา                                                                           | 4.32      | .40  | มากที่สุด        |
| 7. ด้านความสามารถของสมองทางการกีฬา                                                                  | 4.29      | .43  | มากที่สุด        |
| รวม                                                                                                 | 4.26      | .27  | มากที่สุด        |

จากตารางที่ 1 พบว่า สมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.26$ , S.D. = .27) จัดเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านสมรรถภาพของนักกีฬา ( $\bar{x} = 4.32$ , S.D. = .40) รองลงมา ได้แก่

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .43) และด้านแรงจูงใจ/เจตคติและด้านความสามารถของสมองทางการกีฬามีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ( $\bar{x} = 4.29$ , S.D. = .43)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านความรู้

| ด้านความรู้                                                                   | $\bar{x}$ | S.D. | ระดับความคิดเห็น |
|-------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|------------------|
| 1. การมีความรู้ ความเข้าใจระเบียบและกฎกติกาของกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เป็นปัจจุบัน | 4.34      | .73  | มากที่สุด        |
| 2. การมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาในนักกีฬารักบี้ฟุตบอล                         | 4.18      | .63  | มาก              |
| 3. การมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล                | 4.19      | .74  | มาก              |
| 4. การมีความรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล                        | 4.11      | .70  | มาก              |
| 5. การมีความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟู การป้องกันการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาล         | 4.20      | .73  | มาก              |
| 6. สามารถนำความรู้เกี่ยวกับโภชนาการมาใช้ในการพัฒนาตนเอง                       | 4.23      | .69  | มากที่สุด        |
| รวม                                                                           | 4.21      | .44  | มากที่สุด        |

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะด้านความรู้ของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.21$ , S.D. = .44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การมีความรู้ ความเข้าใจระเบียบและกฎกติกาของกีฬารักบี้ฟุตบอล

ที่เป็นปัจจุบัน ( $\bar{x} = 4.34$ , S.D. = .73) รองลงมา ได้แก่ สามารถนำความรู้เกี่ยวกับโภชนาการมาใช้ในการพัฒนาตนเอง ( $\bar{x} = 4.23$ , S.D. = .69) และการมีความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟู การป้องกัน การบาดเจ็บ และการปฐมพยาบาล ( $\bar{x} = 4.20$ , S.D. = .73)

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านทักษะ

| ด้านทักษะ                                       | $\bar{x}$ | S.D. | ระดับความคิดเห็น |
|-------------------------------------------------|-----------|------|------------------|
| 1. การมีทักษะการถือบอล การรับ-ส่งลูกรักบี้ที่ดี | 4.22      | .70  | มากที่สุด        |
| 2. การมีทักษะการสกริมที่ดี                      | 4.04      | .65  | มาก              |
| 3. การมีทักษะการแท็คเกิ้ลที่ดี                  | 4.05      | .68  | มาก              |
| 4. การมีทักษะการวิ่งหลบหลีกคู่ต่อสู้ที่ดี       | 4.13      | .70  | มาก              |
| 5. การมีทักษะการเตะลูกและวางทรายที่ดี           | 4.26      | .71  | มากที่สุด        |
| 6. การมีทักษะการวิ่งไลน์ลูกและไลน์รับที่ดี      | 4.20      | .65  | มาก              |
| รวม                                             | 4.15      | .42  | มาก              |

จากตารางที่ 3 พบว่า สมรรถนะด้านทักษะของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.15$ , S.D. = .42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การมีทักษะ

การเตะลูกและวางทรายที่ดี ( $\bar{x} = 4.26$ , S.D. = .71) รองลงมา ได้แก่ การมีทักษะการถือบอล การรับ-ส่งลูกรักบี้ที่ดี ( $\bar{x} = 4.22$ , S.D. = .70) และการมีทักษะการวิ่งไลน์ลูกและไลน์รับที่ดี ( $\bar{x} = 4.20$ , S.D. = .65)

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

| ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง                                         | $\bar{x}$ | S.D. | ระดับความคิดเห็น |
|-----------------------------------------------------------------------|-----------|------|------------------|
| 1. การมีความสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้                    | 4.37      | .62  | มากที่สุด        |
| 2. การมีความเชื่อมั่น มั่นใจในตนเอง                                   | 4.34      | .66  | มากที่สุด        |
| 3. การมีความฉลาดทางอารมณ์แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม             | 4.36      | .70  | มากที่สุด        |
| 4. สามารถสื่อสารต่อผู้เล่นในทีมได้เป็นอย่างดี                         | 4.22      | .66  | มากที่สุด        |
| 5. การปฏิบัติงานหรือฝึกฝนตนเองภายใต้กฎระเบียบและกฎกติกาได้เป็นอย่างดี | 4.28      | .69  | มากที่สุด        |
| รวม                                                                   | 4.31      | .43  | มากที่สุด        |

จากตารางที่ 4 พบว่า สมรรถนะด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การมีความสามารถนำความรู้

ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ คือ ( $\bar{x} = 4.37$ , S.D. = .62) รองลงมา ได้แก่ การมีความฉลาดทางอารมณ์แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ( $\bar{x} = 4.36$ , S.D. = .70) และการมีความเชื่อมั่น มั่นใจในตัวเอง ( $\bar{x} = 4.34$ , S.D. = .66)

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล

| ด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล                                               | $\bar{x}$ | S.D. | ระดับความคิดเห็น |
|--------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|------------------|
| 1. การรับฟังและดำเนินงานตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายได้                           | 4.27      | .65  | มากที่สุด        |
| 2. สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี                                     | 4.25      | .69  | มากที่สุด        |
| 3. การมีความสามารถในการสื่อสารกับผู้เล่นภายในทีมให้เข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ | 4.21      | .67  | มากที่สุด        |
| 4. การรับฟังความคิดเห็น คำติชมจากโค้ชและเพื่อนร่วมทีมเสมอ                      | 4.25      | .69  | มากที่สุด        |
| 5. การมีความกล้าแสดงออกและสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนร่วมทีม                | 4.26      | .66  | มากที่สุด        |
| รวม                                                                            | 4.25      | .43  | มากที่สุด        |

จากตารางที่ 5 พบว่า สมรรถนะด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล ของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.25$ , S.D. = .43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การรับฟังและดำเนินงานตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายได้

( $\bar{x} = 4.27$ , S.D. = .65) รองลงมา ได้แก่ การมีความกล้าแสดงออกและสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนร่วมทีม ( $\bar{x} = 4.26$ , S.D. = .66) และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดีและการรับฟังความคิดเห็น คำติชมจากโค้ชและเพื่อนร่วมทีมเสมอ ( $\bar{x} = 4.25$ , S.D. = .69)

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านแรงจูงใจ/เจตคติ

| ด้านแรงจูงใจ/เจตคติ                                                               | $\bar{x}$ | S.D. | ระดับความคิดเห็น |
|-----------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|------------------|
| 1. การยกย่อง และให้กำลังใจสมาชิกในทีม                                             | 4.37      | .63  | มากที่สุด        |
| 2. การอยากเป็นนักกีฬารักบี้ทีมชาติ                                                | 4.23      | .68  | มากที่สุด        |
| 3. การเชื่อมั่นว่าจะได้รับเงินเดือนและเงินรางวัลจากการแข่งขันเมื่อประสบความสำเร็จ | 4.22      | .68  | มากที่สุด        |
| 4. การมีความสุขและสนุกสนานในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล                               | 4.25      | .71  | มากที่สุด        |
| 5. การมีพันธมิตรที่ดีระหว่างโค้ชและสต๊าฟโค้ช                                      | 4.31      | .65  | มากที่สุด        |
| 6. การมีพันธมิตรที่ดีต่อเพื่อนร่วมทีม                                             | 4.35      | .71  | มากที่สุด        |
| รวม                                                                               | 4.29      | .43  | มากที่สุด        |

จากตารางที่ 6 พบว่า สมรรถนะด้านแรงจูงใจ/เจตคติ ของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.29$ , S.D. = .43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การยกย่องและให้กำลังใจสมาชิกในทีม ( $\bar{x} = 4.37$ ,

S.D. = .63) รองลงมา ได้แก่ การมีพันธมิตรที่ดีต่อเพื่อนร่วมทีม ( $\bar{x} = 4.35$ , S.D. = .71) และการมีพันธมิตรที่ดีระหว่างโค้ชและสต๊าฟโค้ช ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .65)

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านสมรรถภาพของนักกีฬา

| ด้านสมรรถภาพของนักกีฬา                                           | $\bar{x}$ | S.D. | ระดับความคิดเห็น |
|------------------------------------------------------------------|-----------|------|------------------|
| 1. การมีปฏิริยาตอบสนองที่ดีในการแข่งขัน                          | 4.46      | .63  | มากที่สุด        |
| 2. การมีความแข็งแรงและความคล่องตัวเป็นอย่างดี                    | 4.32      | .61  | มากที่สุด        |
| 3. การมีความเร็วในการเปลี่ยนทิศทางในการวิ่ง                      | 4.28      | .66  | มากที่สุด        |
| 4. การมีการประสานงานไปในทิศทางเดียวกันของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ | 4.23      | .64  | มากที่สุด        |
| 5. การมีความอดทนและพละกำลังจนจบในเกมส์การแข่งขัน                 | 4.30      | .64  | มากที่สุด        |
| รวม                                                              | 4.32      | .40  | มากที่สุด        |

จากตารางที่ 7 พบว่า สมรรถนะด้านสมรรถภาพของนักกีฬาสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.32$ , S.D. = .40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การมีปฏิริยาตอบสนองที่ดีในการแข่งขัน

( $\bar{x} = 4.46$ , S.D. = .63) รองลงมา ได้แก่ การมีความแข็งแรงและความคล่องตัวเป็นอย่างดี ( $\bar{x} = 4.32$ , S.D. = .61) และการมีความอดทนและพละกำลังจนจบในเกมส์การแข่งขัน ( $\bar{x} = 4.30$ , S.D. = .64)

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านความสามารถของสมองทางการกีฬา

| ด้านความสามารถของสมองทางการกีฬา                                                             | $\bar{x}$ | S.D. | ระดับความคิดเห็น |
|---------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|------------------|
| 1. การมีสมาธิต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน                                                     | 4.28      | .70  | มากที่สุด        |
| 2. สามารถจำรูปแบบการเล่นที่ได้มากจากการฝึกซ้อมมาใช้ในการแข่งขัน                             | 4.23      | .68  | มากที่สุด        |
| 3. การมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็วทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน | 4.28      | .70  | มากที่สุด        |
| 4. การมีความสามารถในการคำนึงถึงวิธีการเล่นก่อนการเข้าร่วมในการเล่น                          | 4.25      | .66  | มากที่สุด        |
| 5. สามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว                                                  | 4.38      | .67  | มากที่สุด        |
| รวม                                                                                         | 4.29      | .43  | มากที่สุด        |

จากตารางที่ 8 พบว่า สมรรถนะด้านความสามารถของสมองทางการกีฬา สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.29$ , S.D. = .43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ สามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว ( $\bar{x} = 4.38$ , S.D. = .67) รองลงมา ได้แก่ การมีสมาธิต่อการฝึกซ้อมและการ

แข่งขันและการมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็วทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ( $\bar{x} = 4.28$ , S.D. = .70) และการมีความสามารถในการคำนึงถึงวิธีการเล่นก่อนการเข้าร่วมในการเล่น ( $\bar{x} = 4.25$ , S.D. = .66)

## สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 7 ด้าน พบว่า สมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.26$ , S.D. = .27) จัดเรียง ลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านสมรรถภาพของนักกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.32$ , S.D. = .40) รองลงมา ได้แก่ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .43) รองลงมา ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ/เจตคติ และด้านความสามารถของสมองทางการกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ( $\bar{x} = 4.29$ , S.D. = .43) รองลงมา ได้แก่ ด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.25$ , S.D. = .43) รองลงมา ได้แก่ ด้านความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .43) และด้านทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .43)

ด้านความรู้ พบว่า เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.21$ , S.D. = .44) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับการมีความรู้ ความเข้าใจระเบียบและกฎกติกาของกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เป็นปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.34$ , S.D. = .73) ความสามารถนำความรู้เกี่ยวกับโภชนาการมาใช้ในการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.23$ , S.D. = .69) และการมีความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟู การป้องกันการบาดเจ็บ และการปฐมพยาบาลอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.20$ , S.D. = .73) ตามลำดับ เนื่องจากการที่นักกีฬามีความรู้จะมีความสำคัญโดยตรงต่อความสำเร็จของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล เช่น ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยที่นักกีฬาจำเป็นต้องเรียนรู้หรือมีความเข้าใจในพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งทางตรง

และทางอ้อม อาทิ จากการศึกษาในชั้นเรียนการอบรมหลักสูตรเฉพาะทาง ประสบการณ์จากการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนถ่ายทอด ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ การมีความรู้ความเข้าใจระเบียบและกฎกติกาของกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เป็นปัจจุบัน จะทำให้นักกีฬาสามารถยึดมั่นในความเป็นสุภาพบุรุษและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมโดยไม่เล่นนอกกติกา สำหรับการมีความรู้เกี่ยวกับโภชนาการทางการกีฬาจะทำให้นักกีฬาสามารถนำพลังงานที่ได้จากการรับประทานไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันก็อาจป้องกันความเหนื่อยล้าในช่วงต้นและการบาดเจ็บที่สามารถเกิดขึ้นได้ระหว่างการออกกำลังกาย (สุจิตรา เกิดสุข และสุนีย์ สหัสโพธิ์, 2564, 10) โภชนาการสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเพศชายความต้องการพลังงานขึ้นอยู่กับอัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย การใช้พลังงานในการทำกิจกรรมมีมาก เน้นอาหารพวกคาร์โบไฮเดรตเพื่อใช้เป็นแหล่งเชื้อเพลิงของร่างกายในนักกีฬาเพศชายวัยทำงานและเข้าสู่วัยสูงอายุที่มีการเจริญเติบโตเต็มที่ ต้องคำนึงถึงพฤติกรรมการบริโภค มีความต้องการของพลังงานและอัตราการเผาผลาญลดลง ควรหลีกเลี่ยงอาหารรสจัดและควรเป็นอาหารที่เคี้ยวง่าย ส่วนนักกีฬาเพศหญิงการเผาผลาญและแรงงานที่ใช้ในการทำกิจกรรมจะแตกต่างกับนักกีฬาเพศชายมีความต้องการสารอาหารที่มีธาตุเหล็กมาก และในนักกีฬาเพศหญิงวัยทำงานและเข้าสู่วัยสูงอายุต้องคำนึงถึงพฤติกรรมบริโภคอาหารร่วมด้วย มีสารอาหารบางชนิดที่ร่างกายนักกีฬามีความต้องการเพิ่ม คือ แร่ธาตุและวิตามิน เน้นอาหารที่ประกอบด้วยผักใบเขียว ผักที่หลากหลายน ส่วนเวชศาสตร์การกีฬานั้น จะทำให้นักกีฬาสามารถป้องกัน วินิจฉัย และรักษาอาการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาที่เกิดจากการชนหรือปะทะในเบื้องต้นได้ รวมทั้งช่วยเสริมสมรรถภาพของนักกีฬาเพื่อให้สามารถเล่นกีฬาได้ดีขึ้น ซึ่ง (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา, 2560, 11) กล่าวว่า แม้บางกรณีเกิดการบาดเจ็บที่ไม่รุนแรง

ก็ตาม แต่ถ้าให้การปฐมพยาบาลที่ไม่ถูกต้อง หรือไม่ทันเวลา ก็จะส่งผลเสียในภายหลังต่อตัวนักกีฬาได้ อาจกลับไปเล่นกีฬาได้ไม่เต็มที่ หรือไม่สามารถเล่นกีฬาได้อีกต่อไป เนื่องจากขาดความสมบูรณ์ของสมรรถภาพทางกาย ดังนั้น การมีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาล และสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ทำให้นักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บนั้น สามารถกลับไปเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามการบาดเจ็บย่อมมีความรุนแรงแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับชนิดกีฬาและทักษะของผู้เล่นแต่ละคน เนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุขณะเล่นกีฬาแต่ละชนิดจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของแรง ความเร็ว และความแข็ง ของสิ่งที่มากระทบ กระแทก ต่อย้วยะ หรือเนื้อเยื่อ ทำให้เกิดการบาดเจ็บขึ้น บางคนเกิดแผลขนาดใหญ่และมีกระดูกหักร้าวด้วย มีการเสียเลือดมาก ถึงขั้นหมดสติ และอาจเสียชีวิตได้ถ้าไม่ได้รับการปฐมพยาบาลที่ถูกต้อง ดังนั้นการตัดสินใจที่ถูกต้องรวดเร็วทุกขั้นตอน โดยมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการปฐมพยาบาล การบาดเจ็บทางการกีฬาโดยเฉพาะ เช่น การปฐมพยาบาลนักกีฬามือหัก นักกีฬาที่มีบาดเจ็บ นักกีฬาที่เจ็บป่วยย่อมช่วยให้นักกีฬาปลอดภัย และลดความรุนแรงของการบาดเจ็บได้

ด้านทักษะ พบว่า เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.15$ , S.D. = .42) ถึงแม้ว่า สมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยด้านทักษะจะอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ยังพบว่า เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในทั้งหมด 7 ด้าน เนื่องจากด้านทักษะการเล่นรักบี้ฟุตบอล ในความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีความยากและค่อนข้างละเอียด จึงยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ควรให้ความสำคัญในการวางแผนในการฝึกซ้อมทั้งระยะสั้นและระยะยาวในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นของนักกีฬาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างพบว่า การมีทักษะการเตะลูก

และวางทราย อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.26$ , S.D. = .71) การมีทักษะ การถือบอล การรับ-ส่งลูกรักบี้ได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.22$ , S.D. = .70) และการมีทักษะ การวิ่งไล่ลูกและไลน์รับอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.20$ , S.D. = .65) ตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล จะถูกแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ๆ ฝ่ายละ 7 คน และ 15 คน แต่ละฝ่ายจะต้องพาลูกเข้าไปในเขตประตูของฝ่ายตรงกันข้าม เพื่อทำคะแนนให้มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง แต่รักบี้ฟุตบอลมีลักษณะแตกต่างกับฟุตบอลในวิธีการเล่น อาทิ การนำพาลูกด้วยมือ ตลอดจนการเตะลูกทำประตู ซึ่งต้องเตะให้ข้ามคานประตูไม่ใช่เตะลัดคานประตูอย่างฟุตบอล และไม่มีผู้รักษาประตูอย่างฟุตบอล ในการแข่งขันผู้เล่นจะมีหมายเลขและชื่อเรียกตามตำแหน่งการเล่นแตกต่างกัน (วิชัย อิงปัญจลาภ, 2538, 32) ทักษะการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลจึงต้องได้รับการฝึกฝนให้ดี ทั้งสมรรถภาพทางกายทั่วไป และสมรรถภาพเฉพาะตำแหน่ง แตกต่างจากกีฬาฟุตบอลโดยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษานี้ของ (เนาวรัตน์ ตรีเมฆ, 2553, 6) พบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มีทั้งหมด 5 ด้าน คือ ปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะนักกีฬา ปัจจัยทางด้านสรีระ ปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกายนักกีฬา ปัจจัยในระหว่างการแข่งขัน และปัจจัยด้านจิตวิทยานักกีฬา ดังนั้นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยที่มีสมรรถนะด้านทักษะสูงก็จะสามารถนำพาตนเองและทีมไปสู่ชัยชนะ และบรรลุเป้าหมายของทีมได้ด้วยทั้งทักษะการเตะลูก การรับ-ส่งลูก การวิ่ง และการวางทราย ตลอดจนการฝึกซ้อมจนมีสมรรถภาพเฉพาะตำแหน่ง

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง พบว่า เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .43) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีความสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์

จริงได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.37, S.D. = .62$ ) การมีความฉลาดทางอารมณ์ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.36, S.D. = .70$ ) และการมีความเชื่อมั่น มั่นใจในตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.34, S.D. = .66$ ) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากกีฬารักบี้ฟุตบอล เป็นกีฬาที่มีการปะทะรุนแรง นักกีฬามีโอกาสที่จะเกิดการปะทะทางอารมณ์ และเกิดการบาดเจ็บได้ง่าย นักกีฬาที่มีความฉลาดทางอารมณ์ จะมีความสามารถในการรับรู้ และเข้าใจตนเอง เข้าใจ เห็นใจผู้อื่น มีความมุ่งมั่น ความอดทน รอคอย เพื่อไปยังเป้าหมาย มองโลกในด้านบวกและรู้จักจัดการกับปัญหาและความขัดแย้งของตนเองได้อย่างเหมาะสม (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2543, 1) โดยที่นักกีฬารักบี้ฟุตบอลจะต้องมองตัวเองว่าเป็นคนที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวให้พร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นคนมีเป้าหมายในการฝึกซ้อมเพื่อความสำเร็จ ในแข่งขันอย่างชัดเจน มีความทะเยอทะยานที่จะประสบความสำเร็จ และมีความกระหายในความสำเร็จ และชัยชนะอยู่เสมอ และเป็นผู้นำ และมุ่งมั่น ตั้งใจเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองตลอดเวลา รวมทั้งการที่นักกีฬามีความฉลาดทางอารมณ์จะทำให้ นักกีฬาสามารถควบคุมอารมณ์ และความต้องการของตนเองได้ ยึดมั่นในความเป็นสุภาพบุรุษและมีความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวมโดยไม่เล่นนอกกติกา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Hemmatinezhad et al., (2012, 155-162) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับประสิทธิภาพของความเป็นทีม และการแสดงความสามารถในนักกีฬาแฮนด์บอล พบว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการแสดงความสามารถ ซึ่งหากนักกีฬามีความฉลาดทางอารมณ์สูง จะสามารถตระหนักถึงประสบการณ์ ในการแสดงอารมณ์ในแต่ละสถานการณ์ และอิทธิพลของความฉลาดทางอารมณ์ส่งผล

ต่อประสิทธิภาพการแสดงความสามารถของพวกเขา ดังนั้น นักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยที่มีสมรรถนะด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองสูงก็จะสามารถนำพาดตนเองและทีมไปสู่ชัยชนะและบรรลุเป้าหมายของทีมได้ด้วยความอดทน มุ่งมั่นและมั่นใจ

ด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล พบว่าเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.25, S.D. = .43$ ) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฟังและดำเนินงานตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.27, S.D. = .65$ )การมีความกล้าแสดงออก และสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนร่วมทีม อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.26, S.D. = .66$ ) และการรับฟังความคิดเห็น คำติชมจากโค้ชและเพื่อนร่วมทีมเสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.25, S.D. = .69$ ) ทั้งนี้เนื่องจากกีฬารักบี้ฟุตบอลจัดเป็นกีฬาประเภททีม และผู้ที่จะคอยขับเคลื่อนทีมไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ก็คือ “ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช” ทั้งโค้ชและนักกีฬาเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะต้องทำงานร่วมกัน โดยมีโค้ชเป็นเสมือนเข็มทิศคอยชี้แนวทางผู้เล่นไปในทิศทางที่ถูกต้องเพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬา ไม่ว่าจะเป็นด้านของทักษะ เทคนิค สมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิตใจ และนำทีมไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้น นักกีฬาต้องให้ความร่วมมือและเชื่อฟังคำสั่งของโค้ชเพื่อให้เกิดการฝึกซ้อม และการแข่งขันนั้นมีประสิทธิภาพตลอดจนการรักษาฟอร์มการเล่นให้ได้ตลอดทั้งฤดูกาลของการแข่งขัน รวมถึงความเป็นหนึ่งเดียว ในระยะการแข่งขันที่ยาวนานเพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นรินทร์ ทัด โกมารทัต และชัชชัย โกมารทัต (2555, 6) พบว่า พฤติกรรมการโค้ชด้านหลักการและปรัชญา การโค้ชที่เน้นการพัฒนาตัวนักกีฬาเป็นอันดับแรก ชัยชนะเป็นอันดับรอง ด้านวิธีการโค้ชแบบนำเข้าสู่

เกมการเล่น และด้านรูปแบบการโค้ชที่โค้ช เปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วม ต่างก็มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาทั้งความสำเร็จตามความคาดหวังของนักกีฬาและความสำเร็จตามผลลัพธ์จากการแข่งขัน

ด้านแรงจูงใจ/เจตคติ พบว่า เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.29$ , S.D. = .43) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การยกย่องและให้กำลังใจสมาชิกในทีม อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.37$ , S.D. = .63) การมีพันธมิตรที่ดีต่อเพื่อนร่วมทีม อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.35$ , S.D. = .71) และการมีพันธมิตรที่ดีระหว่างโค้ชและสตาฟโค้ช อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = .65) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่เล่นเป็นทีม ภายในทีมประกอบด้วยผู้เล่นจำนวน 7 คน หรือ 15 คน ความสำเร็จของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลขึ้นอยู่กับการเล่นในทีม ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และความสามัคคีในทีม ซึ่งสอดคล้องกับ สืบสาย บุญวิรุบุตร (2541, 24) ที่ได้กล่าวว่า กีฬาประเภททีม นั้น เป็นกีฬาที่มีจำนวนผู้เล่นมาก ซึ่งนักกีฬาแต่ละคนต่างมีพื้นฐานทางด้านจิตใจและสถานะทางด้านสังคมที่แตกต่างกัน ดังนั้นสิ่งที่จำเป็นต่อการเล่นกีฬาประเภททีมมากที่สุด คือ ความสามัคคีและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่นเดียวกับ สมบัติ กาญจนกิจ, สมหญิง จันทุไทย (2542, 75-78) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ทีมประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน คือ ความสามัคคีในทีม และการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่สมาชิกในทีม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ ไทยรัฐยนต์วิสูตร และคณะ (2552, 34) ความสามัคคีในทีมเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของนักกีฬาภายในทีมเมื่อนักกีฬาทุกคนภายในทีมมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันแล้ว จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความสามารถ และประสิทธิภาพในการแข่งขันของทีม

เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังคำที่กล่าวว่า “สามัคคีคือพลัง”

ด้านสมรรถภาพของนักกีฬา พบว่า เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.32$ , S.D. = .40) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม และรวดเร็ว อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.46$ , S.D. = .63) การมีสมาธิต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.32$ , S.D. = .61) และการมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็ว ทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.30$ , S.D. = .64) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากกีฬารักบี้ฟุตบอลจัดเป็นกีฬาประเภททีมที่ต้องใช้ความว่องไว ไหวพริบและปฏิภาณในการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว ผู้เล่นต้องอาศัยทั้งความเร็ว ความแข็งแรง ความคล่องแคล่วว่องไว และความอดทน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแก้ไขสถานการณ์และปัญหาเฉพาะหน้า ดังนั้น นักกีฬาต้องได้รับการเตรียมพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและความสามารถทางสมอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรมพลศึกษา (2563, 31-41) พบว่า ความสามารถในการทำงานของสมองมีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถทางการกีฬา ดังนั้นนักกีฬาชั้นเลิศจะมีประสิทธิภาพในการทำงานของทางสมองที่ดีกว่า กล่าวคือ มีสมาธิและความตั้งใจ (Attention) ดีกว่า มีความสามารถในการยับยั้งและควบคุมพฤติกรรมและความคิด (Inhibitory control) ที่ดีกว่า มีความจำใช้งาน (Working memory) ที่มีประสิทธิภาพมากกว่ามีความคิดยืดหยุ่น (Cognitive flexibility) ที่ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม และรวดเร็วกว่ามีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ที่หลากหลายกว่า และมีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลและมีการตอบสนอง (Information processing speed) ที่เร็วกว่า ซึ่งความสามารถเหล่านี้ในทางการกีฬาได้รับการนิยามว่า

เป็นความฉลาดทางการกีฬา (Sports intelligence) นั่นเอง ดังนั้นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยที่มีสมรรถนะด้านสมรรถภาพของนักกีฬารักบี้สูงก็จะสามารถนำพาตนเองและทีมไปสู่ชัยชนะและบรรลุเป้าหมายของทีมด้วยความสามารถ ตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม และรวดเร็ว และการมีสมาธิต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

ด้านความสามารถของสมองทางการกีฬาพบว่า เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.29$ , S.D. = .43) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.38$ , S.D. = .67) การมีสมาธิต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และการมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็วทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.28$ , S.D. = .66) และการมีความสามารถในการคำนึงถึงวิธีการเล่นก่อนการเข้าร่วมในการเล่นอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.25$ , S.D. = .66) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากกีฬารักบี้ฟุตบอลจัดเป็นกีฬาประเภททีมที่ต้องใช้ความว่องไว ไหวพริบและปฏิภาณในการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแก้ไขสถานการณ์และปัญหาเฉพาะหน้า ดังนั้น นักกีฬาต้องได้รับการเตรียมพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและความสามารถทางสมองซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรมพลศึกษา (2563, 31-41) พบว่าความสามารถในการทำงานของสมองมีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถทางการกีฬา ดังนั้น นักกีฬาชั้นเลิศจะมีประสิทธิภาพในการทำงานของทางสมอง

## เอกสารอ้างอิง

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). เรื่อง ความฉลาดทางการกีฬา: บทบาทของความสามารถทางสมองที่มีต่อความสำเร็จทางการกีฬาในนักกีฬาเยาวชนไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: พูลฟิล แมนเนจเม้นท์.

ที่ดีกว่า กล่าวคือ มีสมาธิและความตั้งใจดีกว่า มีความสามารถในการยับยั้งและควบคุมพฤติกรรมและความคิด (Inhibitory control) ที่ดีกว่า มีความจำใช้งาน (Working memory) ที่มีประสิทธิภาพมากกว่า มีความคิดยืดหยุ่น (Cognitive flexibility) ที่ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็วกว่า มีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ที่หลากหลายกว่า และมีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลและมีการตอบสนอง (Information processing speed) ที่เร็วกว่า ซึ่งความสามารถเหล่านี้ในทางการกีฬาได้รับการนิยามว่าเป็นความฉลาดทางการกีฬา (Sports intelligence) นั่นเอง ดังนั้นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย ที่มีสมรรถนะด้านสมรรถภาพของนักกีฬารักบี้สูงก็จะสามารถนำพาตนเองและทีมไปสู่ชัยชนะและบรรลุเป้าหมายของทีมด้วยความสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว และการมีสมาธิต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

## ข้อเสนอแนะ

1. สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สามารถใช้ผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการสรรหาและการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอลรุ่นใหม่ให้สอดคล้องกับสมรรถนะของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย

2. สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดเกณฑ์การประเมินสมรรถนะของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทย

- ไทยรัฐ ยนต์วิสูตร สุพิศ สมบัติโต และบรรจบ ภิรมณ์คำ. (2552). การสร้างแบบวัดความสามัคคีของนักกีฬาในกีฬาประเภททีม. *วิทยาสารกำแพงแสน*, 7(2), 61-72.
- นารัตต์ โกมารทัต และชัยชัย โกมารทัต. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการโค้ชกับความสำเร็จในการแข่งขันของนักกีฬาแบดมินตัน. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*, 13(3), 6.
- เนาวรัตน์ ตรีเมฆ. (2553). ปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษา แห่งประเทศ **ไทย ครั้งที่ 35**. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **หลักการวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). **สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- พิศิษฐ์ ตัณฑวนิช และพนา จินดาศรี. (2561). ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. *วารสาร การวัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 24(2), 3-12.
- วิชัย อิงปัญจลาภ. (2538). **คู่มือการสอนรักบี้ฟุตบอล**. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- ศิริขวัญ วิเชียรเพ็ล. (2562). การศึกษาเพื่อวิเคราะห์งบประมาณการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ. รายงานวิชาการสำนักงบประมาณของรัฐบาล ฉบับที่ 6/2562.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2543). **ความฉลาดทางอารมณ์**. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หอชมมหาวิทยาลัย ที่ประชุมวิชาการกรมสุขภาพจิต ครั้งที่ 6.
- สนทยา สีละมาด. (2551). **หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย. (2542). จิตวิทยาการกีฬา: **แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2565). **แผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปี 2565-2570**. สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา. (2560). **คู่มือออกกำลังกายบำบัดทางการกีฬา**. กลุ่มเวชศาสตร์การกีฬานักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). **จิตวิทยาการกีฬา**. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สุจิตรา เกิดสุข และสุนีย์ สหัสโพธิ์. (2564). แนวทางการจัดโภชนาการที่เหมาะสมสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอล. *วารสารสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 5(1), 10-18.
- อโนทัย ตรีวานิช และชัชวาลย์ เรืองประพันธ์ (2540). การศึกษาสถิติทดสอบ T-tests สำหรับทดสอบค่าเฉลี่ยของสองประชากรปกติที่เป็นอิสระกัน. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Hemmatinezhad, M. A., Ramazaninezhad, R., Ghezelsefloo, H., & Hemmatinezhad, M. (2012). Relationship between emotional intelligence and athlete's mood with team-efficiency and performance in elite-handball players. *International Journal of Sport Studies*, 2(3), 155-162.
- lote raikabula. (2564). **สัมภาษณ์ประวัติส่วนตัวและความเป็นมาของการเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอล**. สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2563. สนามาชิราวุธวิทยาลัย.
- McClelland, D. C. (1998). Identifying competencies with behavioral-event interviews. *Psychological Science*, 9(5), 331-339.